

ОЛЬШАНСЬКИЙ Микола Михайлович

Випускник хіміко-технологічного факультету (1960 р.)

Міністр із виробництва мінеральних добрив СРСР (1986–1989 рр.), президент Агрохімсоюзу, депутат Державної Думи Російської Федерації

Народився 19 квітня 1939 р. у мальовничому шевченківському краї — Драбівському районі Черкаської області.

З юних літ Микола Ольшанський мав неабиякі здібності до точних та природничих наук. Тому й спеціальність вирішив обрати таку, що поєднувала б ці два напрями знань. У 1955 р. після закінчення школи вступив на хіміко-технологічний факультет Львівського політехнічного інституту, який закінчив у 1960 р., здобувши фах інженера-механіка хімічних виробництв.

Свою трудову діяльність Микола Михайлович розпочав на Сумському регенератному заводі. На цьому підприємстві він пройшов усі сходинки професійного зростання. Працював майстром, старшим майстром, начальником цеху, головним механіком, головним інженером, а впродовж 1967–1973 рр. очолював завод. Коли М. М. Ольшанському довірили відповідальну посаду директора підприємства, йому ще не було й тридцяти років. Проте брак життєвого досвіду не став на перешкоді. Він заявив про себе не лише як про висококваліфікованого спеціаліста, але і як вмілого організатора виробництва, проявив лідерські якості, вміння працювати з людьми.

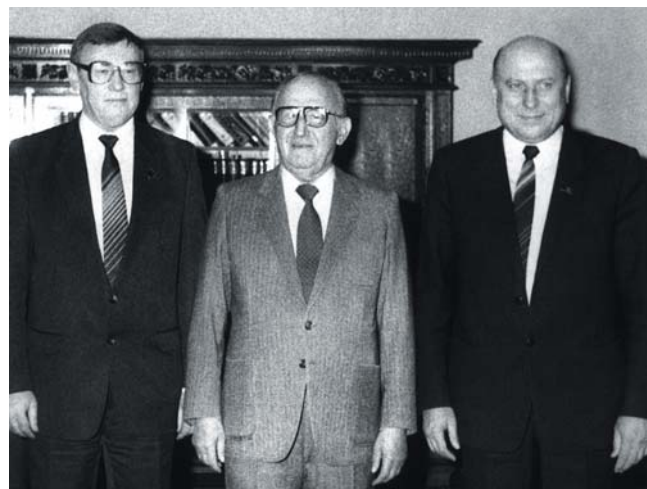
Вже через рік по тому, як М. М. Ольшанський очолив завод, його обрали депутатом та членом виконкому Сумської міської ради народних депутатів. Цю високу довіру Миколі Михайловичу виявляли упродовж 1968–1979 рр.

У 1973 р. М. М. Ольшанського обрали секретарем Сумського міського комітету Комуністичної партії УРСР.

Секретар Сумського обкому Компартії України М. М. Ольшанський із льотчиком, Героєм Радянського Союзу О. П. Марсьєвим, 1976 р.

На цій посаді Миколі Михайловичу вже доводилося вирішувати питання, що стосувалися не окремого підприємства, а цілого міста — обласного центру. Проте згодом М. М. Ольшанський відчув, що йому недостатньо мати лише технічну освіту. Тому в 1978 р. Микола Михайлович вступив до Академії суспільних наук при ЦК КПРС, яку він успішно закінчив у 1979 р. Того ж року М. М. Ольшанського обрали секретарем Сумського обласного

Міністр СРСР із виробництва мінеральних добрив М. М. Ольшанський, генеральний секретар ЦК Компартії Болгарії Тодор Живков, міністр хімічного та нафтового машинобудування СРСР В. М. Лук'яненко, 1987 р.

комітету Компартії України. Чотири роки перебування Миколи Михайловича на цій відповідальній посаді позначені низкою важливих звершень, що назавжди увійшли в історію Сумщини. Так завдяки значному виробничому досвіду, високій професійній кваліфікації, ініціативності, цілеспрямованості та наполегливості Миколи Михайловича, за його безпосередньої участі були реконструйовані та введені в експлуатацію нові потужності на виробничих об'єднаннях «Свема» та «Звезда» (м. Шостка), Сумському науково-виробничому об'єднанні імені Фрунзе та Сумському виробничому об'єднанні «Хімпром», де на той час працювали найбільші виробництва мінеральних добрив, сірчаної кислоти та вперше в СРСР було розпочато виробництво рідких комплексних добрив.

У травні 1980 р. як висококваліфікованого спеціаліста й досвідченого керівника рішенням Політбюро ЦК КПРС

М. М. Ольшанського направили в Республіку Афганістан, де він працював рік. За цей час за безпосередньої участі Миколи Михайловича були відновлені потужності з видобування газу та переробки його в мінеральні добрива у місті Мазарі-Шериф провінції Балх.

1983 рік — переломний у трудовій та життєвій біографії М. М. Ольшанського. Миколу Михайловича призначають заступником завідувача відділу хімічної промисловості ЦК КПРС, і він переїздить із родиною до Москви. Цю відповідальну посаду секретарю Сумського обласного комітету Комуністичної партії України М. М. Ольшанському довірили не випадково. Адже на той час він уже мав високий авторитет і був широко відомий як один із найуміліших організаторів виробництва зі значним досвідом впровадження у виробництво передових прогресивних ідей, що дозволяли підвищувати ефективність роботи різних галузей промисловості.

Із перших днів перебування Миколи Михайловича на новій посаді він продовжував ефективно розвивати багатогалузевий хімічний комплекс на основі високих технологій. За період роботи М. М. Ольшанського заступником завідувача відділу хімічної промисловості ЦК КПРС в СРСР були введені в експлуатацію найбільші потужності з виробництва синтетичного аміаку та мінеральних добрив — у Туркменії, Узбекистані, Казахстані, Татарії, Башкирії та багатьох інших регіонах Росії.

Внесок Миколи Михайловича в розвиток сільськогосподарського виробництва в СРСР не можна оцінити, настільки він значний та вагомий. Адже в кінці 60-х років минулого століття перед хіміками поставили конкретне завдання — хімізація сільського господарства. Стрижневою частиною його стало виробництво мінеральних добрив. М. М. Ольшанський, перебуваючи на різних керівних посадах, докладав усіх зусиль, щоб із честю вирішити цю нелегку проблему. У серпні 1986 р. Миколу Михайловича призначають міністром з виробництва мінеральних добрив СРСР. Ця посада стала ще одним підтвердженням його величезних заслуг та особистого внеску в розвиток галузі. Того ж року М. М. Ольшанського обрали депутатом Верховної Ради Радянського Союзу.

Працюючи міністром, Микола Михайлович зумів підняти галузь на якісно новий рівень. Впроваджувалися нові технології, продовжувався процес модернізації виробництва, будувалися сучасні виробничі комплекси

Микола Михайлович Ольшанський з онуками

Депутат Державної Думи Російської Федерації М. М. Ольшанський (другий справа) і міністр сільського господарства Російської Федерації О. В. Гордєєв (другий зліва) на будівництві комплексу з виробництва нових видів мінеральних добрив у Воронежській області

на підприємстві «Азот» у м. Рівне, у ВО «Стирол» у Горлівці та ВО «Азот» у Черкасах і Северодонецьку.

Особливою гордістю країни було введення в експлуатацію найбільшого в світі комплексу з виробництва аміаку в м. Тольятті та на Одеському припортовому заводі, а також будівництво аміакопроводу протяжністю 2300 км по території областей Росії та України.

Вміння мислити масштабними, державними категоріями дозволило Миколі Михайловичу очолити у 1989 р. Державну агрохімічну асоціацію (Агрохім), що була створена на базі колишнього Міндобрива СРСР та Всесоюзного об'єднання «Сільгоспхімія». Під його керівництвом галузь почала працювати в умовах самофінансування і повної валютної самоокупності. Це був перший вітчизняний досвід, що дозволив наблизити виробників засобів хімізації сільського господарства до їх споживачів.

Миколу Михайловича і нині можна брати за приклад як керівника. Адже він — енергійний, сміливий у прийнятті важливих рішень, вміє прорахувати варіанти, запропонувати нестандартні підходи до вирішення питань державної ваги, а ще — талановитий, суворий, уважний і вимогливий одночасно. І що головне — М. М. Ольшанський вірить у людей, їхній значний потенціал. Саме тому вже третє скликання підряд (із грудня 1999 р.) Миколу Михайловича обирають депутатом Державної Думи Росії.

М. М. Ольшанського цінують і поважають як прогресивного організатора керівники хімічних підприємств та організацій, федеральних і регіональних органів законодавчої та виконавчої влади Росії, а також за кордоном. Його обрали президентом Агрохімсоюзу.

Багатолітня плідна праця Миколи Михайловича в хімічному комплексі відзначена високими урядовими нагородами: двома орденами Трудового Червоного Прапора, орденами «Знак пошани», Дружби народів, Почесною грамотою Уряду Російської Федерації, низкою медалей.

Але попри всі звання й посади він залишається люблячим чоловіком, батьком, а ще дідусем чотирьох онуків, які є для Миколи Михайловича відродженням і надією.